

Prop. 69 S

(2013–2014)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til tiltredelse av London-overenskomsten av 17. oktober 2000 om anvendelsen av artikkel 65 i konvensjonen om meddelelse av europeiske patenter

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 11. april 2014,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Hovedinnholdet i proposisjonen

I proposisjonen bes det om Stortingets samtykke til at Norge tiltrer London-overenskomsten av 17. oktober 2000 om anvendelsen av artikkel 65 i den europeiske konvensjonen om meddelelse av europeiske patenter.

Norge ratifiserte den europeiske patentkonvensjonen av 5. oktober 1973 med virkning fra 1. januar 2008, jf. St.prp. nr. 53 (2006–2007). Den europeiske patentkonvensjonen etablerer et europeisk patentsystem og oppretter Den europeiske patentorganisasjonen og Det europeiske patentverk. Hos Det europeiske patentverket kan patent-søkere fra alle stater, det vil si både søkere fra stater som er tilsluttet konvensjonen og fra andre stater, oppnå patentbeskyttelse i de statene som er tilsluttet konvensjonen.

Etter den europeiske patentkonvensjonen kan en patentsøker med én søknad som behandles av Det europeiske patentverk få patent i alle de 40 statene som er parter til konvensjonen eller som er knyttet til den på annen måte.

Den europeiske patentkonvensjonen åpner for at statene kan kreve oversettelser av patentet som vilkår for at et europeisk patent skal gjelde i den

enkelte stat. Kostnadene for å oppnå patent i Europa er høye, særlig på grunn av kostnadene knyttet til oversettelser av meddelte patenter til språket i staten der det europeiske patentet skal gjelde. London-overenskomsten innebærer at statene helt eller delvis må gi avkall på å kreve oversettelse av europeiske patenter og medfører dermed en vesentlig reduksjon av kostnadene knyttet til oversettelser.

Det europeiske patentverket meddeler europeiske patenter på engelsk, fransk eller tysk. Etter London-overenskomsten kan statene som slutter seg til den og som ikke har et av språkene som Det europeiske patentverket bruker som offisielt språk, peke ut et av disse språkene. Det legges opp til at Norge peker ut engelsk ved en tiltredelse. For europeiske patenter som er meddelt på engelsk, vil det da bare kunne kreves at patentkravene skal oversettes til norsk, det vil si den del av patentet som angir patentvernets omfang. Er et europeisk patent meddelt på fransk eller tysk, vil Norge kunne kreve at også beskrivelsen oversettes til engelsk eller norsk. En patenthaver som ønsker å gjøre et europeisk patent gjeldende i Norge, vil fortsatt kunne velge å oversette både beskrivelsen av oppfinnelsen og

patentkravene til norsk, dersom vedkommende ønsker det.

Gjennomføring av London-overenskomsten nødvendigjør visse endringer i patentloven. Stortingets samtykke til tiltredelse av overenskomsten er dermed nødvendig etter Grunnloven § 26 annet ledd. De nødvendige lovendringer foreslås i Prop. 76 L (2013–2014) Endringer i patentloven (gjennomføring av London-overenskomsten om anvendelsen av artikkel 65 i den europeiske patentkonvensjonen og nasjonale patenter på engelsk) fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet.

Tiltredelse til London-overenskomsten vil bedre rammevilkårene for nyskapende virksomheter i Norge ved at det vil bli rimeligere og enklere å gjøre europeiske patenter gjeldende i Norge. I Meld. St. 28 (2012–2013) opplyste regjeringen Stoltenberg II at den ville sende et forslag om tiltredelse til London-overenskomsten på høring. Under stortingsbehandlingen av meldingen støttet en samlet næringskomité i det daværende Stortinget dette, jf. Innst. 381 S (2012–2013).

London-overenskomsten i originaltekst med oversettelse til norsk følger som trykt vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmere om den europeiske patentkonvensjonen og London-overenskomsten

2.1 Den europeiske patentkonvensjonen

Etter den europeiske patentkonvensjonen kan en patentsøker gjennom en sentralisert behandling hos Det europeiske patentverket med én søknad få patent i alle statene som er tilsluttet konvensjonen, samt i stater som har en såkalt assosieringsavtale med Den europeiske patentorganisasjonen.

Et patent meddelt av Det europeiske patentverket, blir betegnet som et europeisk patent. Når Det europeiske patentverket meddeler et europeisk patent, kan patenthaveren gjøre patentet gjeldende i statene som er tilknyttet konvensjonen. Dette kalles for validering. Et europeisk patent som er gjort gjeldende i en partsstat, får samme virkning som et nasjonalt patent. Det skjer ingen ytterligere prøving av vilkårene for å få patent når et europeisk patent gjøres gjeldende i en stat. Ved meddelelse av europeiske patenter ligger denne kompetansen eksklusivt hos Det europeiske patentverket. For europeiske patenter er altså myndigheten til å behandle og avgjøre

europeiske patentsøknader sentralisert til Det europeiske patentverket. Klager over Det europeiske patentverkets avgjørelser og innsigelser mot meddelelse av europeiske patenter behandles og avgjøres av Det europeiske patentverket. Patenthaveren kan også selv begjære sentralisert administrativ begrensning av omfanget av et europeisk patent hos Det europeiske patentverket.

I de fleste statene som er tilknyttet den europeiske patentkonvensjonen, må det for å gjøre gjeldende et europeisk patent som er meddelt på et annet språk enn et av de offisielle språkene i staten, leveres inn en oversettelse av hele eller deler av det europeiske patentet til et av de offisielle språkene i den aktuelle staten til det nasjonale patentverket. I Norge må etter gjeldende rett hele det europeiske patentet oversettes, jf. patentloven § 66 c første ledd.

Det europeiske patentverket har engelsk, fransk og tysk som sine offisielle språk for behandling av saker. Europeiske patentsøknader må inngis på et av disse språkene. Det av de offisielle språkene som er brukt i søknaden, blir brukt som saksbehandlingsspråk ved Det europeiske patentverket. Europeiske patentskrifter, det vil si dokumenter som gjengir meddelte europeiske patenter, avfattes på saksbehandlingsspråket. Europeiske patentskrifter skal alltid inneholde en oversettelse av patentkravene til de to andre offisielle språkene som ikke var behandlingsspråk i saken. De fleste europeiske patentsøknader leveres på engelsk. De fleste europeiske patenter blir dermed meddelt på engelsk.

Utgangspunktet etter den europeiske patentkonvensjonen er at et europeisk patent fra kunngjøringen av meddelelsen i Europeisk patenttidende gjelder i alle statene som det er meddelt for, jf. artikkel 64 i konvensjonen. Det er deretter opp til søkeren å bestemme i hvilke partsstater patentet skal gjøres gjeldende. For europeiske patenter som ikke er meddelt på en stats offisielle språk, gir imidlertid konvensjonen artikkel 65 nr. 1 statene adgang til å kreve som vilkår for at et europeisk patent skal få virkning som nasjonalt patent at patenthaveren leverer en oversettelse av patentet til et offisielt språk i staten til det nasjonale patentverket innen en bestemt frist. Fristen skal være minimum tre måneder fra Det europeiske patentverkets kunngjøring av at patent er meddelt. Flesteparten av statene, deriblant Norge, valgte opprinnelig ved tilslutning til konvensjonen å bruke adgangen til å kreve oversettelser etter konvensjonens artikkel 65. Adgangen til å kreve oversettelse etter konvensjonen artikkel 65 gjelder også ved endringer av patentet som følge av

innsigelse, klage eller sentralisert patentbegrensning hos Det europeiske patentverket.

Etter at et europeisk patent er gjort gjeldende i en stat, behandles det i alle sammenhenger som et nasjonalt patent. Et europeisk patent kan på samme vilkår som nasjonale patenter settes til side som ugyldig eller begrenses av myndighetene i den enkelte staten med virkning for denne staten. Det er opp til den enkelte stat å bestemme om slike saker skal behandles av domstolene eller av administrative organer, f.eks. det nasjonale patentverket eller et separat klageorgan.

Norge sluttet seg til den europeiske patentkonvensjonen med virkning fra 1. januar 2008, jf. St.prp. nr. 53 (2006–2007). Norge erklærte etter konvensjonens artikkel 65 å utøve retten til å kreve oversettelse som vilkår for at europeiske patenter skal gjøres gjeldende eller opprettholdes i endret form. For at et europeisk patent skal få virkning i Norge, kreves det at patenthaveren sender en oversettelse til norsk av den tekst som ligger til grunn for å meddele patentet til Patentstyret. I tillegg kreves at patenthaveren betaler fastsatt avgift, jf. patentloven § 66 c første ledd første punktum. Det er altså ikke bare patentkravene, men også beskrivelsen som etter gjeldende rett må oversettes til norsk. Fristen for å sende inn oversettelsen er tre måneder fra den dag Det europeiske patentverket har kunngjort sin beslutning om å meddele patent, jf. patentforskriften § 59 annet ledd. Tilsvarende krav om og frist for innsending av oversettelse gjelder når Det europeiske patentverket beslutter at et europeisk patent skal opprettholdes i endret form etter innsigelses- eller klagebehandling, eller ved sentralisert patentbegrensning, jf. patentloven § 66 c første ledd annet punktum og patentforskriften § 59 annet ledd.

Per mars 2014 er 38 stater parter til den europeiske patentkonvensjonen. To stater har assosieringsavtale.

2.2 London-overenskomsten

London-overenskomsten av 17. oktober 2000 om anvendelsen av artikkel 65 i konvensjonen om meddelelse av europeiske patenter har som formål å redusere patenthavernes kostnader med å oversette europeiske patenter. London-overenskomsten kom i stand som en reaksjon på at kravene om oversettelse av europeiske patenter som vilkår for at de skal få virkning nasjonalt, medfører høye kostnader for patenthaverne. Kostnadene for å få et europeisk patent som gjøres gjeldende i

flere europeiske stater er vesentlig høyere enn for å få patent i Japan og USA.

Det er frivillig for partene i den europeiske patentkonvensjonen om de vil slutte seg til London-overenskomsten.

De offisielle språkene ved Det europeiske patentverket er engelsk, fransk og tysk. Etter London-overenskomsten artikkel 1 nr. 1 kan stater som er part i overenskomsten og som har et av de offisielle språkene til Det europeiske patentverket som et av sine offisielle språk, ikke kreve oversettelser etter den europeiske patentkonvensjonen artikkel 65 som vilkår for at et europeisk patent skal få virkning som nasjonalt patent i vedkommende stat. Patentkravene i et meddelt europeisk patent vil alltid foreligge på alle de tre offisielle språkene til Det europeiske patentverket ved kunngjøringen. Stater som er part i London-overenskomsten, og som ikke har et av de offisielle språkene ved Det europeiske patentverket som sitt offisielle språk, kan etter overenskomsten artikkel 1 nr. 2 peke ut et av de offisielle språkene. Hvis det europeiske patentet er meddelt på eller oversatt til det språket en stat har pekt ut og patentet leveres til det nasjonale patentverket på dette språket, kan staten bare kreve at patentkravene skal oversettes til det offisielle språket i staten, jf. London-overenskomsten artikkel 1 nr. 2 og 3. Beskrivelsen vil i disse tilfellene foreligge på det språket staten har pekt ut, men ikke på et offisielt nasjonalt språk i staten. Etter London-overenskomsten artikkel 2 kan en stat, dersom det oppstår en tvist som gjelder et europeisk patent, alltid kreve at det skal utarbeides en fullstendig oversettelse av et europeisk patent for patenthaverens regning til det nasjonale språket i vedkommende stat.

London-overenskomsten trådte i kraft 1. mai 2008.¹ 20 stater er per mars 2014 parter i overenskomsten. Frankrike, Irland, Liechtenstein, Luxemburg, Monaco, Storbritannia, Sveits og Tyskland faller inn under London-overenskomsten artikkel 1 nr. 1, fordi de alle har minst ett offisielt nasjonalt språk som er det samme som et av de tre offisielle språkene ved Det europeiske patentverket. Det kreves dermed ingen oversettelse for at et europeisk patent skal få virkning i disse statene. Danmark, Finland, Island, Kroatia,

¹ Redegjørelsen i avsnittet her er basert på opplysninger hentet fra Den europeiske patentorganisasjonens nettsted i mars 2014. Opplysningene finnes på følgende nettadresser: <http://www.epo.org/law-practice/legal-texts/london-agreement/status.html>
<http://www.epo.org/law-practice/legal-texts/london-agreement/key-points.html>

Latvia, Litauen, Makedonia, Nederland, Slovenia, Sverige og Ungarn faller innunder London-overenskomsten artikkel 1 nr. 2 fordi de ikke har et offisielt nasjonalt språk som er likt med et av de tre offisielle språkene ved Det europeiske patentverket. Alle disse statene krever at patentkravene må oversettes til det nasjonale språket for at et europeisk patent skal få virkning. Danmark, Finland, Island, Kroatia, Nederland, Sverige og Ungarn har alle pekt ut engelsk etter London-overenskomsten artikkel 1 nr. 2. Hvis patentet er meddelt på fransk eller tysk må det derfor i disse statene leveres inn en oversettelse av beskrivelsen til engelsk. I Danmark, Finland, Island, Nederland, Sverige og Ungarn kan patenthaveren i disse tilfellene velge å levere inn en oversettelse av beskrivelsen til det nasjonale språket i stedet for til engelsk. Latvia, Litauen, Makedonia og Slovenia har ikke pekt ut noe språk etter London-overenskomsten artikkel 1 nr. 2. Det innebærer at patenthaveren i disse statene alltid kan nøye seg med å levere inn en oversettelse av patentkravene til det nasjonale språket. Albania har ingen nasjonale bestemmelser som krever at patenthaveren leverer oversettelser.

Beregninger gjort av Den europeiske patentorganisasjonen før London-overenskomsten kom i stand viste at den gjennomsnittlige kostnaden for et europeisk patent som ble gjort gjeldende i de åtte statene som av søkerne blir utpekt oftest, og som blir opprettholdt i ti år, utgjorde til sammen 29 800 euro. Av dette utgjorde oversettelseskostnader 11 500 euro eller ca. 39 prosent. Krav om oversettelser i samsvar med den europeiske patentkonvensjonen artikkel 65 utgjorde dermed en vesentlig faktor for at kostnadene med å få patent i Europa var høye og vesentlig høyere enn i sammenlignbare markeder som Japan og USA.

Norge sluttet seg ikke til London-overenskomsten samtidig med at Norge tiltrådte den europeiske patentkonvensjonen, jf. St.prp. nr. 53 (2006–2007) punkt 6.3.1. på side 27 der det fremgår at «[siden] det ikke er nødvendig å slutte seg til London-overenskomsten for å kunne tiltre [den europeiske patentkonvensjonen], vil regjeringen eventuelt på et senere tidspunkt, når en har erfaringer fra norsk medlemskap i [Den europeiske patentorganisasjonen] å bygge på, komme tilbake til spørsmålet om norsk tilslutning».

2.3 Nærmere om de enkelte bestemmelser i London-overenskomsten

Etter *Artikkel 1* gir statene som er tilsluttet London-overenskomsten helt eller delvis avkall på ret-

ten etter den europeiske patentkonvensjonen artikkel 65 til å kreve oversettelser som vilkår for at et europeisk patent skal få virkning i vedkommende stat. Etter artikkel 1 nr. 1 kan stater som er part i overenskomsten og som har et av de offisielle språkene til Det europeiske patentverket som et av sine offisielle språk, ikke kreve oversettelser etter den europeiske patentkonvensjonen artikkel 65 som vilkår for at et europeisk patent skal få virkning i vedkommende stat. De offisielle språkene ved Det europeiske patentverket er engelsk, fransk og tysk. Patentkravene i et meddelt europeisk patent vil dermed alltid foreligge på alle disse tre språkene ved kunngjøringen.

Etter artikkel 1 nr. 2 kan stater som er part i London-overenskomsten og som ikke har et av de offisielle språkene ved Det europeiske patentverket som sitt offisielle språk, peke ut et av de offisielle språkene. Hvis det europeiske patentet er meddelt på eller oversatt til det språket en stat har pekt ut, og patentet leveres til det nasjonale patentverket på dette språket, kan det kun kreves at patentkravene skal oversettes til det offisielle språket i staten, jf. artikkel 1 nr. 2 og 3. Beskrivelsen vil i disse tilfellene foreligge på det språket staten har pekt ut, men ikke på et offisielt nasjonalt språk i staten. Hvis patentet er meddelt på et annet av de tre offisielle språkene i Det europeiske patentverket enn det staten har utpekt, kan staten kreve en oversettelse også av beskrivelsen til enten det offisielle språket den har utpekt eller et nasjonalt offisielt språk.

I artikkel 1 nr. 4 klargjøres det at London-overenskomsten ikke er til hinder for at partene gir avkall på adgangen til å kreve oversettelser i større utstrekning enn det overenskomsten krever.

Artikkel 2 regulerer statens adgang til å kreve oversettelser i forbindelse med tvister som gjelder europeiske patenter. Statene kan pålegge patenthaveren å fremlegge en fullstendig oversettelse til et offisielt språk i vedkommende stat, dersom den som påstås å ha gjort inngrep i et europeisk patent krever det og i forbindelse med tvister som gjelder et europeisk patent som behandles av domstolene eller domstolslignende organer etter pålegg fra retten eller det aktuelle organet.

Artikkel 3 regulerer undertegning og ratifikasjon. Etter artikkel 3 nr. 1 var overenskomsten åpen for undertegning for alle stater som var part i den europeiske patentkonvensjonen til 30. juni 2001. Etter artikkel 3 nr. 2 skal overenskomsten ratifiseres av de statene som ønsker å være parter.

Etter *artikkel 4* er overenskomsten etter utløpet av fristen for å undertegne den åpen for tiltre-

Samtykke til tiltredelse av London-overenskomsten av 17. oktober 2000 om anvendelsen av artikkel 65 i konvensjonen om meddelelse av europeiske patenter

Regjeringsadvokaten	Opera Software ASA
Språkrådet	Patentkontoret Curo
Statens legemiddelverk	Statoil ASA
	Tandbergs Patentkontor AS
Innovasjon Norge	Telenor AS
	TV 2 AS
Abelia	Zacco Norge
Advokatforeningen	Handelshøyskolen BI
Bedriftsforbundet	Norges Handelshøyskole (NHH)
Den norske Dommerforening	Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU)
EL & IT Forbundet	Universitetet for miljø- og biovitenskap
Finansnæringens fellesorganisasjon	Universitetet i Agder
Fridtjof Nansens Institutt (FNI)	Universitetet i Bergen
Forskerforbundet	Universitetet i Nordland
Virke	Universitetet i Oslo
IKT-Norge	Universitetet i Tromsø
Landsorganisasjonen i Norge	Universitetet i Stavanger
Legemiddelindustriforeningen (LMI)	
NACG – Norwegian Anti-Counterfeit Group	Følgende instanser har uttalt at de ikke har merknader til forslaget, eller at de ikke ønsker å avgi uttalelse til forslaget:
NIGel – Norsk Industriforening for Generiske Legemidler	Arbeids- og sosialdepartementet
Norges Bondelag	Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Norsk Bonde- og småbrukarlag	Helse- og omsorgsdepartementet
Norsk forening for industriell rettsbeskyttelse (NIR)	Justis- og beredskapsdepartementet
Norsk forening for industriens patentingeniører (NIP)	Klima- og miljøverndepartementet
Norsk Industri	Kulturdepartementet
Norske Patentingeniørers Forening (NPF)	Kunnskapsdepartementet
Norwaco	Samferdselsdepartementet
Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)	Utenriksdepartementet
Utviklingsfondet	
Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund	Høyesterett
Acapo AS	
Affitech AS	Brønnøysundregistrene
Aker Biomarine ASA	Domstoladministrasjonen
Alpharma AS	Mattilsynet
Axis-Shield AS	Statens legemiddelverk
Aqua Gen AS	
Bergen Medikal AS	Norwaco
Biokjemi Norge	
Biosense Laboratories AS	Følgende instanser har uttalt seg om realiteten i forslaget:
Birkeland Innovasjon AS	Landbruks- og matdepartementet
Diagenic AS	
Digme AS	Patentstyret
Dynal Biotech AS	Språkrådet
GenoMar ASA	
GE Healthcare AS Oslo	Innovasjon Norge
Håmsø Patentbyrå	
Kraft Foods Norge AS	Advokatforeningen
Laerdal Medical AS	Landsorganisasjonen i Norge
Maritex AS	Norsk Biotekforum
Norsk Hydro ASA	
Onsagers AS	

Norsk forening for industriens patentingeniører
(NIP)

Norske Patentingeniørers Forening (NPF)
Næringslivets Hovedorganisasjon

Bryn Aarflot AS
Håmsø Patentbyrå
Norsk Hydro ASA
Onsagers AS
Oslo patentkontor AS
Tandbergs Patentkontor AS
Universitetet i Tromsø

Her vil det bare bli redegjort for høringsinstansenes synspunkter på spørsmålet om Norge bør tiltre London-overenskomsten. Når det gjelder høringsinstansenes synspunkter på de foreslåtte lov- og forskriftsendringene for å gjennomføre London-overenskomsten og på spørsmålet om det bør åpnes for at nasjonale patentsøknader og internasjonale søknader som videreføres i Norge kan leveres og behandles på engelsk, samt at patenter på grunnlag av slike søknader skal meddeles på engelsk, vises det til Prop. 76 L (2013–2014).

Advokatforeningen, Håmsø Patentbyrå ANS, Innovasjon Norge, Landbruks- og matdepartementet, Landsorganisasjonen i Norge, Norsk Biotekforum, Norsk Hydro ASA, Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO), Onsagers AS, Patentstyret og Universitetet i Tromsø støtter forslaget om at Norge skal tiltre London-overenskomsten. Norsk Biotekforum uttaler:

«Norsk Biotekforum vil påpeke at kostnadene for å oppnå patent i Europa er høye sammenliknet med hva det koster å ta et patent som dekker USA. Hovedårsaken til det er kostnadene knyttet til oversettelser av europeiske patenter til språket i staten der det europeiske patentet skal gjelde. Norsk Biotekforum ser det derfor som meget positivt at det nå foreslås at Norge skal tiltre London-overenskomsten. Det vil være et viktig tiltak for å fremme bioteknologisk næringsutvikling i Norge. Norsk Biotekforum støtter derfor forslaget om at Norge skal tiltre London-overenskomsten.»

Onsagers AS uttaler:

«Onsagers stiller seg positiv til at Norge tilslutter seg London-overenskomsten da dette vil kunne gi betydelige kostnadsbesparelser for de av våre norske, så vel som utenlandske kun-

der, som ønsker å validere sine meddelte EP-patenter i Norge.

Kostnadsreduksjonen vil dessuten kunne gjøre det mulig for patentsøkere å benytte de innsparte midler, som ellers ville måtte benyttes på oversettelser, til annet IP-rettet arbeid. Onsagers opplever en økende grad av bevissthet og profesjonalisering rundt intellektuelle rettigheter hos våre kunder. Det innebærer blant annet et mer sammensatt behov for strategisk IP-rådgivning i forhold til hva som skal og bør beskyttes, så vel som fremskaffelse av forundersøkelser, patenterbarhetsvurderinger, handlingsromsanalyser (freedom to operate), rådgivning knyttet til overvåkning, inngrep mv.

Det innebærer videre at saksbehandlere hos Onsagers stadig har en økende arbeidsmengde, og derfor i lang tid allerede har måttet sette ut oversettelsesarbeidet for å frigjøre tid til nettopp annen og mer givende IP-relatert rådgivning. Onsagers vil hevde at Norges medlemskap i EPO, med virkning fra 01.01.2008, jevnt over har resultert i kompetanseøkning og profesjonalisering av patentfullmektigbransjen i Norge. Dersom oversettelsene bortfaller, vil dette ytterligere stimulere til kompetanseheving og at man dreier sitt fokus mot annet IP-rettet arbeid. Herunder kan f.eks. nevnes at flere av patentfullmektigene i Onsagers har tatt eller planlegger å ta en eller flere av de eksamenene som kvalifiserer til tittel som Europeisk Patent Attorney (EPA). (Dette også uavhengig av om denne tittelen innehas allerede i form av «bestefar»-ordningen som tillot norske patentfullmektiger å få EPA godkjenning som følge av sitt virke her i landet før Norge ble medlem av EPO).

Det fremgår av høringsutkastet at bortfall av oversettelser vil medføre inntektstap for fullmektigbransjen. Til dette bør det tilføyes at patentfullmektigbransjen i lang tid, i det minste siden Norge ble medlem av EPO, har hatt gode muligheter for å omstille og tilpasse seg en ny hverdag, f.eks. ved å besørge kompetanseheving blant de av sine rådgivere som tidligere har hatt oversettelser som sin hovedgeskjeft, samt ved å tilby flere og/eller andre typer IP-rettede tjenester og en bredere rådgivning for både det norske og det utenlandske næringsliv.

Videre kan det pekes på at en økende andel av våre kunder ikke opplever at det engelske språk er noe hinder, i det de i større grad internasjonaleses, og har sine viktigste markeder utenfor Norge, eller i tillegg til Norge. Vi opple-

ver at et flertall av våre kunder bruker engelsk i sitt daglige virke, både skriftlig og muntlig.

Det kan hevdes at enkelte små og mellomstore bedrifter, eller enkeltstående oppfinnere, som kun opererer i det norske markedet, vil ha ulemper med at patentbeskrivelsen ikke foreligger på norsk. Det hører med her at beskrivelsen jo kan benyttes som veiledning for forståelsen av patentkravene og dermed for å tolkning av et patents omfang (jf. patentlovens § 39, 1. ledd, 2. setning). Imidlertid vil vi hevde at språket i patenter generelt, enten det finnes på norsk eller engelsk, preges av ord og uttrykk, samt har en oppbygning som kan virke fremmed for de fleste som ikke har patentfaglig erfaring. Derfor er vi av den oppfatning at selv slike små og mellomstore bedrifter, eller enkeltstående oppfinnere, uansett vil trenge bistand fra IP-rådgivere for fullt ut å kunne forstå rekkevidden av et patent, uavhengig av om beskrivelsen finnes på norsk eller engelsk.

Det er hevdet at man i Norge vil oppleve en betydelig økning i antall validerte EP-patenter dersom Norge tiltrer London-overenskomsten, og at det i stor grad vil begrense det handlingsrom norsk næringsliv har per i dag. Onsagers er av den oppfatning at det ikke er særlig klart om en tiltredelse vil ha denne effekt. I tillegg til oversettelseskostnader er det helt andre markedsmessige forhold som er avgjørende for om en bedrift velger å validere sitt EP-patent i Norge. Norge er et lite marked sammenliknet med andre markeder, og faller derfor fort ut av listen om man må tenke kost/nytte av de rettigheter man kan oppnå ved validering av patent i Norge.»

Norsk forening for industriens patentingeniører (NIP) er «prinsipielt positive til at Norge tiltrer London-overenskomsten».

Tandbergs Patentkontor AS «sier seg delvis enig» i at Norge bør tiltre London-overenskomsten, men gir uttrykk «for en viss bekymring på vegne av patentrådgiverbransjen».

Norske Patentingeniørers Forening (NPF) opplyser at medlemmene i foreningen er delte i synet på konsekvensene av å tiltre London-overenskomsten:

«Fra medlemmer som ikke støtter forslaget, pekes det på konsekvensene implementeringen kan ha for enkeltstående oppfinnere, små og mellomstore bedrifter som har Norge som det eneste og/eller viktigste marked, og som

dessuten i sitt daglige virke i det vesentlige ikke møter eller bruker engelsk verken skriftlig eller muntlig. Det at beskrivelsen av en oppfinnelse beskyttet gjennom patent i Norge og dermed gjeldende i deres eneste og/eller viktigste marked ikke er tilgjengelig på norsk, kan svekke deres rettsstilling, all den tid det vil kunne bli vanskeligere for slike aktører å forstå når man befinner seg innenfor og utenfor et patents dekningsomfang. Dersom en slik aktør blir saksøkt for inngrep, vil retten etter forslaget kunne kreve at patenthaver tilveiebringer en oversettelse. På dette tidspunkt er det imidlertid kanskje allerede for sent – tredjepart bør kunne innrette seg slik at man ikke kommer i posisjon der man risikerer søksmål. Denne delen av det norske næringsliv vil derfor etter noens oppfatning bli dårligere stilt dersom det ikke vil kreves oversettelse fra engelsk til norsk av patentbeskrivelsen til validerte EP-patenter, beskrivelsen av norske patentsøknader eller videreførte internasjonale søknader og ved senere meddelelse av slike. Det kan også med rette hevdes at norsk næringsliv vil være mindre tjent med at flere rettigheter vil bli gjort gjeldende i Norge, og dermed medføre et mindre handlingsrom for norsk næringsliv, i det fall implementeringen av London-overenskomsten vil føre til en betydelig økning av antallet validerte EP-patenter i Norge.

På den annen side er det også en stor del av det norske og internasjonale næringsliv, både små og store aktører, som ser særdeles positivt på de kostnadsreduksjoner som implementeringen vil medføre, og som gjør mulig allokering av midler og resurser til annet viktig IP-rettet arbeid. Innsparingen kan i stedet brukes på utarbeidelse av flere patentsøknader for å sikre beskyttelse av flere av bedriftens oppfinnelser, til forundersøkelser for å sikre bedre underlagsmateriale for utarbeidelse av patentsøknad, og ikke minst midler til å kunne kartlegge handlingsrom («freedom-to-operate»-analyser), mm. Videre er det medlemmer som ikke opplever at det engelske språk er noe hinder, i det store deler av deres kundemasse er små, mellomstore, så vel som større bedrifter har sine viktigste markeder utenfor Norge, eller i tillegg til Norge, og som i sitt daglige virke selv i stor grad bruker engelsk både skriftlig så vel som muntlig. Det er heller ikke sikkert at man i Norge vil oppleve en like stor økning i validerte EP-patent i Norge sammenliknet med andre land. I tillegg til oversettelseskostnader er det andre markedsmessige for-

hold som er avgjørende for om en bedrift velger å validere sitt EP-patent i Norge. Norge er et lite marked sammenliknet med andre markeder og faller derfor fort ut av listen om man må tenke kost/nytte av de rettigheter man kan oppnå ved validering av patent i Norge. Det er derfor også flere medlemmer av NPF som ser større fordeler enn ulemper ved implementering av London-overenskomsten. Endelig hevder enkelte medlemmer at det etter Norges tilslutning til EPC fra 01.01.2008 også har funnet sted en økende bevissthet om IP hos norsk næringsliv, samt en kompetanseheving og profesjonalisering av rådgivningen som tilbys fra norske IP-rådgivere/patentfullmektiger, og at oversettelser den dag i dag er en betydelig mindre del av patentfullmektigens daglige arbeid og patentbyråenes inntektsgrunnlag. Når det gjelder hvilke konsekvenser implementeringen av London-overenskomstens har for inntektsgrunnlaget for patentbyråene, vil det naturlig nok variere avhengig av i hvor stor grad byråene har norske eller hovedsakelig internasjonale kunder.»

Bryn Aarflot AS og Oslo Patentkontor AS er imot at Norge skal tiltre London-overenskomsten. *Oslo Patentkontor AS* uttaler:

«Oslo Patentkontor AS vil bestemt fraråde en norsk tilslutning til London-avtalen. Vi vil i foreliggende dokument vise at en tilslutning vil gagne utenlandske selskaper på bekostning av norske små og mellomstore bedrifter. Tallene som ble etterlyst av NHD i e-post-meldingen, blir etter våre beregninger som følger:

Ved en tilslutning til London-avtalen vil patenthavere spare minst ca. 60 mill. NOK per år, antakelig nærmere 70 mill NOK. Av dette tilfaller 98% utenlandske patenthavere og bare 2% norske.

Regningen betales med ca. 12% (7 mill. NOK) av staten i form av tapte avgifter. Det meste betales hovedsakelig av norske patentfullmektiger, som vil miste en vesentlig og nødvendig inntektskilde. En mindre del av regningen betales av utenlandske billigtilbydere i form av tapte inntekter fra oversettelser.

Tapte inntekter vil føre til at patentkontorene må redusere sin stab ytterligere og reagere med å endre videre på sin prisstruktur og dermed ramme spesielt norske patentsøkere. Med en London-avtale må patentkontorene hente en stadig større del av sine inntekter fra norske aktører, dvs. at patenttjenester i Norge

vil bli enda dyrere for norske aktører. Dette vil ikke minst ramme små og mellomstore bedrifter, som ikke kan presse på for rabatter og som ikke har ressurser til å finne seg et patentkontor i utlandet.

En tilslutning til London-avtalen så kort tid etter tilslutningen til EPC-ordningen kunne føre til flere fusjoner eller opphør i patentbransjen. Ved flere fusjoner eller opphør blir det vanskeligere for parter i en konflikt å finne habile sakkyndige.

Det at de øvrige nordiske statene har valgt å tilslutte seg London-avtalen, skyldes etter vårt syn at disse statene er medlem av EU.

Vi bemerker også at det i Stortingsmeldingen «Et nyskapende og bærekraftig Norge» fra 2008–2009 anføres at: «Regjeringen vil komme tilbake med en vurdering av spørsmålet om eventuell norsk tilslutning til London-overenskomsten i lys av erfaringene fra norsk medlemskap i EPO og de deltakende landenes erfaringer med overenskomsten.» Vi etterlyser en oppsummering og vurdering av disse erfaringene som nå har foranlediget NHD til å foreslå en tilslutning.

Vi har fra mange aktører, blant annet Innovasjon Norge, fått bekreftet at patentfullmektigens tjenester ble markant dyrere for norske patentsøkere etter Norges tilslutning til EPC. På Innovasjon Norges nettsider opplyses det at man nå må regne med at utarbeidelse av en ny patentsøknad vil koste mellom 50 000 og 80 000 kroner. Et slikt prisnivå kan virke avskrekkende, og situasjonen vil forverres dersom man fratrukk patentbyråene ytterligere inntekter fra utenlandske aktører. Dette bekreftes av at klienter flytter fra de større patentbyråene på grunn av at disse er blitt så dyre.»

Språkrådet er skeptisk til en norsk tiltredelse til London-overenskomsten:

«Språkrådet mener de foreslåtte endringene i språklig praksis knyttet til patentsøknader i Norge vil kunne ha en negativ innvirkning på norsk fagspråk og utviklingen av norsk fagterminologi. Vi innser imidlertid også at økt internasjonalisering ofte vil måtte føre til endringer i etablert praksis. Spørsmålet er imidlertid hvor langt man behøver og ønsker å gå for å oppnå forenkling. Hensynet til besparelser for patentsøkere og patenthavere mener vi bør være underordnet hensynet til et levedyktig norsk fagspråk.»

4 Gjennomføring av London-overenskomsten i norsk rett

Gjennomføring av London-overenskomsten krever visse endringer i patentloven for at reglene om krav om oversettelser av europeiske patenter som skal gjøres gjeldende i Norge, blir i samsvar med reglene i London-overenskomsten. Det vises til Prop. 76 L (2013–2014) der det foreslås de endringer som anses som nødvendige for å gjennomføre konvensjonen.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Tiltredelse til London-overenskomsten vil gjøre det rimeligere og enklere å gjøre europeiske patenter gjeldende i Norge. Dette vil være gunstig for norske virksomheter som søker om europeisk patent som skal gjøres gjeldende i Norge, og for utenlandske virksomheter som ønsker å gjøre europeiske patenter gjeldende i Norge. Tiltredelse til overenskomsten kan tenkes å føre til at flere europeiske patenter, både med norske og utenlandske innehavere, gjøres gjeldende i Norge. Det er imidlertid knyttet betydelig usikkerhet til om en slik effekt vil inntre.

Omfanget av den enkelte oversettelse som Patentstyret skal holde tilgjengelig for enhver når et europeisk patent gjøres gjeldende i Norge, vil bli redusert ved tiltredelse til London-overenskomsten, men arbeidsbelastningen i Patentstyret i tilknytning til det enkelte europeiske patentet forventes påvirket i liten grad. Etter gjeldende forskrift om avgifter og gebyrer til Patentstyret er størrelsen på avgiften som skal betales av patenthaveren når et europeisk patent skal gjøres gjeldende i Norge, avhengig av omfanget av oversettelsen. Patentstyrets inntekter fra slike avgifter vil derfor bli redusert ved tiltredelse til London-overenskomsten. Videre avgrenser den europeiske patentkonvensjonen medlemsstatenes adgang til å kreve avgifter eller gebyrer for validering av europeiske patenter oppad til et nivå som tilsvarer full selvkostpris. Tilleggsavgiften som påløper for antall tekstsider i et patentskrift utover et visst antall, utløser ikke en arbeidsinnsats fra etatens side direkte proporsjonal med antall sider. Patentstyrets ressursbruk ved validering vil riktig nok falle litt, men ikke i takt med fallet i antall sider etter en tiltredelse til overenskomsten.

For å hindre at Patentstyrets inntekter svekkes, vil Nærings- og fiskeridepartementet derfor etter sommeren 2014 vurdere justeringer av avgif-

ter og gebyrer til Patentstyret som kan utjevne det inntektstapet som vil følge av tiltredelsen til overenskomsten. Det vil være behov for å vurdere både å gjøre avgiftene som svares for å gjøre europeiske patenter gjeldende i Norge om til gebyrer, og å justere både disse og andre satser, fra det tidspunktet hvor London-overenskomsten trer i kraft for Norge. Endringer i fordelingen mellom gebyrer og avgifter som svares til Patentstyret vil bli fremmet i den ordinære budsjettprosessen.

Reduksjonen av mengden tekst som må oversettes for at et europeisk patent skal gjøres gjeldende i Norge, vil også redusere patentfullmektigbransjens inntekter. Dette vil skje som en følge av at inntektene fra oversettelsesoppdrag vil synke. Det har skjedd en utvikling i bransjen de senere år der bransjens rådgivningstjenester i større grad innrettes mot andre områder enn patentsøknadsbehandling. Dersom denne utviklingen fortsetter, kan det veie opp for inntektstapet som ventes å følge av tapte oversettelsesoppdrag.

For øvrig ventes ikke tiltredelse av overenskomsten å medføre økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

6 Vurdering og tilrådning

Tiltredelse til London-overenskomsten vil redusere oversettelseskostnadene når europeiske patenter gjøres gjeldende i Norge. En reduksjon av oversettelseskostnadene vil være gunstig for norske og europeiske nyskapende virksomheter. Kostnadene forbundet med patentering utgjør en vesentlig faktor for om virksomheter velger å søke patent på sine oppfinnelser. Kostnadene utgjør særlig en begrensende faktor for små og mellomstore virksomheter og virksomheter som er i en oppstartsfase. At virksomheter lar være å søke patent på grunn av høye kostnader, er uheldig fordi det kan føre til at de går glipp av vekstmuligheter. De høye kostnadene forbundet med europeiske patenter kan også føre til at virksomheter bare søker patent i sin hjemstat eller velger å gjøre europeiske patenter gjeldende i et fåtall stater. Patenteringskostnadene kan dermed medvirke til at virksomheter unnlater å utnytte et potensiale for å vinne innpass i nye markeder.

Som i de fleste andre stater er det klart flest utenlandske patenthavere som gjør europeiske patenter gjeldende i Norge. Ut fra dette vil det i absolutte tall være flere utenlandske patenthavere enn norske patenthavere som vil nyte godt av de forenklinger og besparelser det vil medføre å tiltre London-overenskomsten. Høringen gir imid-

lertid et klart signal om at det vil være til fordel for norsk næringsliv at Norge tiltrer overenskomsten. At dette også vil være fordelaktig for utenlandsk næringsliv, taler etter Nærings- og fiskeridepartementets syn ikke imot at forslaget bør følges opp. Den positive effekten av tilslutningen for norsk næringsliv vil øke etter hvert som flere norske foretak ønsker å sikre seg patent både i flere europeiske stater og i Norge.

Dersom Norge tiltrer London-overenskomsten, vil det for en stor del av patentene som gjøres gjeldende her ikke bli utarbeidet en fullstendig oversettelse til norsk. Det er en målsetting med bred tilslutning at norsk skal være et komplett, samfunnsbærende språk, jf. St.meld. nr. 35 (2007–2008). Patentskrifter på norsk har imidlertid liten betydning for utviklingen av norsk som fagspråk innenfor de ulike tekniske fagområdene. Patentskrifter blir som regel utarbeidet på et stadium der termene og begrepene som brukes for å beskrive oppfinnelsen allerede er utviklet. Europeiske patentskrifter blir vanligvis oversatt til norsk flere år etter at oppfinnelsen er publisert på engelsk, fransk eller tysk første gang. Dette gjør at oversettelsene er lite egnet til å introdusere ny terminologi.

Et viktig formål med dagens krav om fullstendig oversettelse av europeiske patenter er å gjøre det enklere for de som planlegger en aktivitet å sette seg inn i patentsituasjonen på det aktuelle

området for å kunne vurdere om den aktuelle aktiviteten vil utgjøre patentinngrep. Ved en eventuell tiltredelse til London-overenskomsten, vil det fortsatt bli krevd at den viktigste delen av patentskriftet, nemlig patentkravene som fastsetter patentvernets omfang, alltid må oversettes til norsk, jf. Prop. 76 L (2013–2014). De som vurderer å sette i gang med en aktivitet vil dermed kunne ta utgangspunkt i patentkrav på norsk i sin vurdering av patentsituasjonen på et teknologisk område.

Forslaget om å tiltre London-overenskomsten har fått bred tilslutning under høringen.

Nærings- og fiskeridepartementet tilrår at Norge tiltrer London-overenskomsten av 17. oktober 2000 om anvendelsen av artikkel 65 i den europeiske patentkonvensjonen. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til tiltredelse av London-overenskomsten av 17. oktober 2000 om anvendelsen av artikkel 65 i konvensjonen om meddelelse av europeiske patenter.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til tiltredelse av London-overenskomsten av 17. oktober 2000 om anvendelsen av artikkel 65 i konvensjonen om meddelelse av europeiske patenter i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

**til vedtak om samtykke til tiltredelse av
London-overenskomsten av 17. oktober 2000 om
anvendelsen av artikkel 65 i konvensjonen om meddelelse
av europeiske patenter**

I

Stortinget samtykker i tiltredelse av London-overenskomsten av 17. oktober 2000 om anvendelsen av artikkel 65 i konvensjonen om meddelelse av europeiske patenter.

Vedlegg 1

Agreement on the application of Article 65 of the Convention on the Grant of European Patents

The States parties to this Agreement,

IN THEIR CAPACITY as Contracting States to the Convention on the Grant of European Patents (European Patent Convention) of 5 October 1973,

REAFFIRMING their desire to strengthen co-operation between the States of Europe in respect of the protection of inventions,

HAVING REGARD to Article 65 of the European Patent Convention,

RECOGNISING the importance of the objective to reduce the costs relating to the translation of European patents,

STRESSING the need for widespread adherence to that objective,

DETERMINED to contribute effectively to such cost reduction,

HAVE AGREED ON THE FOLLOWING PROVISIONS:

Article 1

Dispensation with translation requirements

- (1) Any State party to this Agreement having an official language in common with one of the official languages of the European Patent Office shall dispense with the translation requirements provided for in Article 65, paragraph 1, of the European Patent Convention.
- (2) Any State party to this Agreement having no official language in common with one of the official languages of the European Patent Office shall dispense with the translation requirements provided for in Article 65, paragraph 1, of the European Patent Convention, if the European patent has been granted in the official language of the European Patent Office prescribed by that State,

Overenskomst om anvendelsen av artikkel 65 i konvensjonen om meddelelse av europeiske patenter

De stater som er parter i denne overenskomst, har –

I EGENSKAP av å være kontraherende stater til konvensjonen om meddelelse av europeiske patenter (den europeiske patentkonvensjon) av 5. oktober 1973,

SOM BEKREFTER sitt ønske om å styrke samarbeidet mellom Europas stater med hensyn til beskyttelse av oppfinnelser,

UNDER HENVISNING til artikkel 65 i den europeiske patentkonvensjon,

SOM ERKJENNER betydningen av målet om å redusere kostnadene ved oversettelse av europeiske patenter,

SOM UNDERSTREKER nødvendigheten av at denne målsettingen får bred tilslutning,

SOM ER FAST BESLUTTET på å bidra effektivt til en slik kostnadsreduksjon –

BLITT ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikkel 1

Avkall på krav om oversettelse

- (1) Enhver stat som er part i denne overenskomst, og som har et offisielt språk som er felles med et av de offisielle språkene ved Det europeiske patentverket, skal gi avkall på å kreve oversettelser etter artikkel 65 nr. 1 i den europeiske patentkonvensjonen.
- (2) Enhver stat som er part i denne overenskomst, og som ikke har noe offisielt språk som er felles med et av de offisielle språkene ved Det europeiske patentverket, skal gi avkall på å kreve oversettelser etter artikkel 65 nr. 1 i den europeiske patentkonvensjonen dersom det europeiske patentet er blitt meddelt på det av Det europeiske patentverkets offisielle språk som vedkommende

Samtykke til tiltredelse av London-overenskomsten av 17. oktober 2000 om anvendelsen av artikkel 65 i konvensjonen om meddelelse av europeiske patenter

or translated into that language and supplied under the conditions provided for in Article 65, paragraph 1, of the European Patent Convention.

- (3) The States referred to in paragraph 2 shall continue to have the right to require that a translation of the claims into one of their official languages be supplied under the conditions provided for in Article 65, paragraph 1, of the European Patent Convention.
- (4) Nothing in this Agreement shall be construed as restricting the right of the States parties to this Agreement to dispense with any translation requirement or to apply more liberal translation requirements than those referred to in paragraphs 2 and 3.

Article 2

Translations in case of dispute

Nothing in this Agreement shall be construed as restricting the right of the States parties to this Agreement to prescribe that, in the case of a dispute relating to a European patent, the patent proprietor, at his own expense,

- (a) shall supply, at the request of an alleged infringer, a full translation into an official language of the State in which the alleged infringement took place,
- (b) shall supply, at the request of the competent court or quasi judicial authority in the course of legal proceedings, a full translation into an official language of the State concerned.

Article 3

Signature – Ratification

- (1) This Agreement shall be open for signature by any Contracting State to the European Patent Convention until 30 June 2001.
- (2) This Agreement shall be subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Government of the Federal Republic of Germany.

Article 4

Accession

This Agreement shall, on expiry of the term for signature mentioned in Article 3, paragraph 1, be open to accession by any Contracting State to the European Patent Convention and any State which is entitled to accede to that Convention. Instru-

stat har pekt ut, eller er oversatt til nevnte språk og levert i samsvar med vilkårene i artikkel 65 nr. 1 i den europeiske patentkonvensjonen.

- (3) Stater som nevnt i nr. 2 skal fortsatt ha rett til å kreve at patentkravene skal oversettes til et av deres offisielle språk, i samsvar med i artikkel 65 nr. 1 i den europeiske patentkonvensjonen.
- (4) Intet i denne overenskomst skal fortolkes slik at den begrenser adgangen statene som er parter i denne overenskomst, har til å gi avkall på å kreve oversettelse, eller til å innføre lempeligere krav om oversettelse enn det nr. 2 og 3 åpner for.

Artikkel 2

Oversettelser ved tvist

Intet i denne overenskomst skal fortolkes slik at den begrenser den rett de stater som er parter i denne overenskomst, har til å fastsette at patentinnehaveren, i tilfelle av en tvist som gjelder et europeisk patent, for egen regning:

- (a) skal legge fram, dersom den påståtte inngriper anmoder om det, en full oversettelse til et offisielt språk i den stat der det påståtte inngrep skal ha funnet sted,
- (b) skal legge fram, dersom den kompetente domstol eller det kompetente domstolliggende organ under behandlingen av en sak anmoder om det, en full oversettelse til et offisielt språk i vedkommende stat.

Artikkel 3

Undertegning – Ratifikasjon

- (1) Denne overenskomst er åpen for undertegning for alle kontraherende stater som er parter i den europeiske patentkonvensjon til 30. juni 2001.
- (2) Denne overenskomst skal være gjenstand for ratifikasjon. Ratifikasjonsdokumentene skal deponeres hos regjeringen i Forbundsrepublikken Tyskland.

Artikkel 4

Tiltredelse

Denne overenskomst skal, ved utløpet av fristen for undertegning nevnt i artikkel 3 nr. 1, være åpen for tiltredelse for alle kontraherende stater som er parter i den europeiske patentkonvensjonen, og alle stater som er berettiget til å tiltre

ments of accession shall be deposited with the Government of the Federal Republic of Germany.

Article 5

Prohibition of reservations

No State Party to this Agreement may make reservations thereto.

Article 6

Entry into force

- (1) This Agreement shall enter into force on the first day of the fourth month after the deposit of the last instrument of ratification or accession by eight Contracting States to the European Patent Convention, including the three States in which the most European patents took effect in 1999.
- (2) Any ratification or accession after the entry into force of this Agreement shall take effect on the first day of the fourth month after the deposit of the instrument of ratification or accession.

Article 7

Duration of the Agreement

This Agreement shall be concluded for an unlimited duration.

Article 8

Denunciation

Any State party to this Agreement may denounce it at any time once it has been in force for three years. Notification of denunciation shall be given to the Government of the Federal Republic of Germany. The denunciation shall take effect one year after the date of receipt of such notification. No rights acquired pursuant to this Agreement before the denunciation took effect shall thereby be impaired.

Article 9

Scope

This Agreement shall apply to European patents in respect of which the mention of grant was published in the European Patent Bulletin after the Agreement entered into force for the State concerned.

nevnte konvensjon. Tiltredelsesdokumentene skal deponeres hos regjeringen i Forbundsrepublikken Tyskland.

Artikkel 5

Forbud mot forbehold

Ingen stat som er part i denne overenskomst, kan ta forbehold til overenskomsten.

Artikkel 6

Ikrafttredelse

- (1) Denne overenskomst trer i kraft den første dag i den fjerde måned etter at det siste ratifikasjons- eller tiltredelsesdokumentet ble deponert av åtte kontraherende stater som er parter i den europeiske patentkonvensjon, inkludert de tre statene som hadde det største antallet europeiske patenter som ble gjort gjeldende i 1999.
- (2) Enhver ratifikasjon eller tiltredelse etter ikrafttredelsen av denne overenskomst skal få virkning den første dagen i den fjerde måned etter at vedkommende ratifikasjons- eller tiltredelsesdokument ble deponert.

Artikkel 7

Overenskomstens varighet

Denne overenskomst inngås for et ubegrenset tidsrom.

Artikkel 8

Oppsigelse

Enhver stat som er part i denne overenskomst, kan si den opp på et hvilket som helst tidspunkt etter at den har vært i kraft i tre år. Underretning om oppsigelse gis til Forbundsrepublikken Tysklands regjering. Oppsigelsen trer i kraft ett år etter den dato da slik underretning ble mottatt. Rettigheter ervervet etter denne overenskomst før en oppsigelse har trådt i kraft, berøres ikke av oppsigelsen.

Artikkel 9

Virkeområde

Denne overenskomst får anvendelse på europeiske patenter hvis meddelelse er kunngjort i Europeisk patenttidende etter at overenskomsten trådte i kraft for den berørte stats vedkommende.

*Article 10***Languages of the Agreement**

This Agreement, drawn up in a single original in the English, French and German languages shall be deposited with the Government of the Federal Republic of Germany, the three texts being equally authentic.

*Article 11***Transmissions and notifications**

- (1) The Government of the Federal Republic of Germany shall draw up certified true copies of this Agreement and shall transmit them to the Governments of all signatory or acceding States.
- (2) The Government of the Federal Republic of Germany shall notify to the Governments of the States referred to in paragraph 1:
  - (a) any signature;
  - (b) the deposit of any instrument of ratification or accession;
  - (c) the date of entry into force of this Agreement;
  - (d) any denunciation received pursuant to Article 8 and the date on which it will take effect.
- (3) The Government of the Federal Republic of Germany shall register this Agreement with the Secretariat of the United Nations.

In WITNESS WHEREOF, the Plenipotentiaries authorised thereto, having presented their Full Powers, found to be in good and due form, have signed this Agreement.

Done at London on 17 October 2000, in one original, in English, French and Germany, each text being equally authentic.

*Artikkel 10***Overenskomstens språk**

Denne overenskomst, som er utarbeidet i ett enkelt eksemplar på engelsk, fransk og tysk, med samme gyldighet for hver av de tre tekstene, deponeres hos regjeringen i Forbundsrepublikken Tyskland.

*Artikkel 11***Oversendelser og underretninger**

- (1) Forbundsrepublikken Tysklands regjering skal utarbeide bekreftede kopier av denne overenskomst og oversende dem til regjeringene i samtlige signatarstater og tiltredende stater.
- (2) Forbundsrepublikken Tysklands regjering skal underrette regjeringene i statene nevnt i nr. 1 om:
  - (a) enhver undertegning,
  - (b) deponering av ethvert ratifikasjons- eller tiltredelsesdokument,
  - (c) ikrafttredelsesdato for denne overenskomst,
  - (d) enhver oppsigelse mottatt etter artikkel 8, og dato for ikrafttredelse av oppsigelsen.
- (3) Forbundsrepublikken Tysklands regjering skal registrere denne overenskomst hos De forente nasjoners sekretariat.

TIL BEKREFTELSE PÅ DETTE har de befullmektigede utpekt for dette formål, etter å ha framlagt sine fullmakter, som ble funnet å være i behørig stand, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i London, 17. oktober 2000, i ett eksemplar på engelsk, fransk og tysk, med samme gyldighet for hver av tekstene.
